

[Tinning]

og det er bare ét eksempel på uklarhederne – stillet os i udsigt i sine bemærkninger til lovforslaget, at der samtidig skal udarbejdes regler, der sikrer, at annoncørerne ikke kan få indflydelse på programindholdet. Kulturministeren kan meget, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan i alverden kulturministeren eller andre har tænkt sig at gøre lige præcis det. Man kan skrive mange bøger, man kan også skrive mange bøger om, at Jorden er flad, og man kan skrive meget om, at der er ting og sager, vi ikke vil have. Og man kan vedtage nok så mange gange, at reklamerne ikke må påvirke indholdet af programmerne, men det, der sker, for nu at tage det helt enkelt og banalt, er: hvis vi siger, der er nogle, der godt vil have nogle reklamer puttet ind, og vi tager kulturministerens forestillinger, kan det ikke ske i ét program. Det skal ske i nogle blokke mellem to programmer. Ja men sådan noget gør man selvfølgelig kun, hvis man håber på, der er nogle, der kigger på det. Der er ikke mange, der tror, at folk går hen og åbner for fjernsynet for at se reklamer, men folk tror selvfølgelig, at hvis der ligger en udsendelse før, som der er mange der kigger på, og der ligger en udsendelse bagefter, som der er mange der kigger på, så slukker de heller ikke, medens reklamerne er der. Det er hele fidsusen, og derfor kommer der selvfølgelig den mekanisme, der hedder, at der bliver en sammenhæng mellem seerantal, udsendelsernes popularitet og interessen for at tegne reklamer, og på den måde bliver der både en sammenhæng og en påvirkning. Jeg kunne godt tænke mig, om kulturministeren – og andre med for den sags skyld – ville forsøge at forklare det.

Om den koncessionsmodel, der er nævnt, skal jeg ikke sige ret meget andet, end at jeg synes, det er rystende, så lidt man har sagt om den. Man siger jo bare i forslaget til § 19 a, stk. 1, at dette nævnt skal lægge til grund, at programvirksomheden skal være præget af alsidighed og kvalitet og i rimeligt omfang skal bestå af dansk programproduktion. Det gælder ikke de enkelte koncessionshavere, men det gælder som helhed; og hvordan skal det sikres? Det forekommer os at være totalt og aldeles uigennemskueligt, og det er formentlig derfor, ministeren ikke har skrevet noget om det andet end sådan almindeligt pladder-pladder omme i bemærkningerne.

Det, man burde gøre i stedet for at kaste sig ud i at lave et eller andet nyt i et nyt TV-2, var at sige til sig selv: hvem er gode til at lave dansk fjernsyn til danskerne? Det er vi, danskerne. Vi er simpelt hen verdens bedste til at lave noget fjernsyn til os selv, som vi kan bruge, selvfølgelig fordi vi uanset alle mulige forskelligheder, uanset alle mulige ting og sager, vi kan blive uenige om, kan trække på en fælles dansk kulturarv, og det skulle vi gøre og så lave noget ordentligt fjernsyn.

Så hører man indvendingen: ja men Danmarks Radio eller det, vi har af fjernsyn i dag, er for dårligt. Det er en forkert formulering. Det er blevet gjort for dårligt, bl.a. af politikere, der i én lang stribe demonstrerer deres manglende evne til at holde fingrene, hvor de burde holde dem, nemlig væk. Vi har på det sidste set en økonomiminister, som er blevet kendt for at gøre en meget kraftig indflydelse gældende for at komme på skærmen. Jeg synes ikke, det er det værste eksempel, for det er så åbent, at man kan se, hvad der foregår. Det værste er alt det, der foregår af samme slags, men bare i det skjulte.

Det, vi har brug for, er som sagt et fjernsyn, som er uafhængigt, og et fjernsyn, som er bedre, ikke bare noget mere af den slags, vi i øvrigt kan få fra udlandet.

Til allersidst – nu er min taletid også udløbet –: hvis nu det skulle gå sådan, at der alligevel bliver et flertal for et eller andet TV-2, så mener vi, det er afgørende dels at sikre nogle programforpligtelser dér, som svarer til dem, der er for det gældende fjernsyn, dels at sikre, at det i hvert fald bliver entreprismodellen fremfor den model, som kulturministeren har lagt op til.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Der er jo ingen tvivl om, at et sådant forslag kan sætte sindene i kog. Kristeligt folkepartis holdning er helt klar: vi har hele tiden sagt, at vi ønsker TVs monopol brudt. Monopol betyder jo eneret, og i alle tilfælde, hvor der er monopol, er der en fristelse til, at man ikke tager hensyn nok til køberne, brugerne, seerne og hørerne.

Jeg morede mig lidt over hr. Tastesens bemærkninger. Der blev sagt, at vi skulle have et TV-2, som skulle være borgerligt og